1874. VI. évfolyam. 160. szám. Hétfő, augusztus 17.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Gyászjelentés.

⁂ Nincs többé!

Ha meghalásról beszélünk, rendesen elfogódik szivünk, s a bánat és szomoruság emészti keblünket.

Most is meghalásról emlékezünk, de azért — szokatlanul — örömmel vagyunk eltelve e... gyászeset felett.

Igen, mert e halott, melynek ravatalánál állunk, — a városi főispánság.

Nincs többé!

Akkor támadjon fel, mikor mi viszszaóhajtjuk! Nyugodjék békével!

Bár veszne ki hazánk földéről mindaz, a mi rosz!

Sok idétlen intézményt hozott létre a 67-es kormány s annak szolgalelkü többsége, de a városi főispánságnál idétlenebbet alig állitott elő.

Az ellenzék folyvást ostromolta akkor a kormányt, hogy ne kövessen el oly dolgot, hogy a városok élére főispánt állitson, — hasztalan volt minden. Az a szerencsétlen többség, mely oly gyakran lőn szavazógéppé, rákiáltá az éljent mindenre, a mi csak a tuli-piros bársonyszékről indult ki.

Most már, hála a felvilágosodásnak, — belátta a kormány is, hogy csakugyan oly hasznavehetlen intézmény az államra nézve a városi főispánság, mint azt az ellenzék eleitől fogva hirdeti.

Az ellenzéki elv győzött tehát akkor, midőn a városi főispánság eltöröltetett.

Le is érkezett már a városi főispánokhoz a belügyér azon levele, melyben tudatja az illetőkkel, hogy — a jövő uj évig tart pünkösti királysági uralmok.

Örömmel jelezzük ez intézmény kimulását, mert itt már látszik annak nyoma, hogy a mi javithatlannak ismert kormánypolitikánk — Deák Ferencz pusztában elhangzott szavai szerint — kezd józanabb utra térni.

Csak aztán tovább is menne e jó akarat, hogy a kormány és pártja ne szégyelné bevallani eddigi tévedéseit, s igyekeznék azokat helyre hozni.

De ne tévelyegjünk messze. A városi főispánság meghalálozása oly tény, mely megérdemli, hogy állapodjunk meg felette.

Nem siratja ezt senki.

Felesleges is volna rá több szót vesztegetni. Hisz a meghaltról jót ugy sem mondhatunk.

A roszat pedig elhallgatjuk.

Béke vele — örökre!

— **A honvédelmi miniszter** a képviselőház utósó ülésén terjedelmes kimutatást terjesztett elő: „A magyar korona országai 1874-ik évi hadjutalékainak felosztása és sorozó járásokkint való kivetése tárgyában." E kimutatás szerint Magyarország összes népessége 15.177.786 lélek; ujonczjutaléka 40.933, póttartaléki jutaléka 4093.

— **Szapáry belügyér** és a felsőház közt történt szakadás, ugy látszik, komoly következésü fog lenni; mivel mig egyrészről a konzervativ gárda eddigi tartózkodási helyét elhagyván, elég erősnek bizonyitá magát a küzdelemre, másrészről a kormány mindent el akar követni, hogy a felsőházi ellenzék valamikép tulerős állásra ne juthasson. Az ülés váratlan berekesztése miatt a választási törvény sorsa is kérdésessé vált; a mennyiben a novemberi ülésen, hol első helyen az államháztartás rendezése fog szőnyegre kerülni, aligha lesz ideje és kedve a háznak arra, hogy a választási törvények feletti vitatkozást megujitsa. A mágnások azt hiszik, hogy az erdélyi oláhok választási jogának a cenzus fölemelésével eszközölt megszoritása által jó szolgálatot tettek a hazának (?) A mágnások azt szeretnék, ha a választók csak deákpártiak lennének.

— **Az erdészeti államvizsgák** határideje az országos müerdészegylet kérelmére okt. 5-ről 12-re tétetett át.

— **Az országos** magyar iparegyesület, a mint emlitők, kérvényt intézett a közös hadügyérhez a hadi felszerelés ügyében. — Adjuk ennek végét: azon bizalomteljes kérelem intéztessék nagyméltóságodhoz, hogy az egyes ajánlattevőkkel az illető szerződéseket ez alkalommal kivételképen csak egy év tartamára megkötni méltóztassék, oly módon, hogy a hadfelszerelési szövetkezet által képviselt magyar ipar már a legközelebbi számitási évben részt vehessen az ajánlati tárgyalásban. Azon esetre pedig, ha nagyméltóságod ezt keresztülvihetőnek nem találná, az országos magyar iparegyesület azon kérelemmel járul nagyméltóságodhoz, hogy a szóban forgó ajánlattevőkkel a tárgyalások be ne fejeztessenek, és az alakitandó hadfelszerelési szövetkezetnek megfelelő ajánlat tételére 1—2 havi záros határidő engedtessék.

— **Botrányos hanyagság.** A selmeczi bányász és erdészakadémiában a vizsgákat német nyelven teszik le. A magyar kormány pedig fizeti az intézetet a magyar nemzet pénzéből.

— **A kereskedelmi** ügyérségben Havas Sándor helyét — hir szerint — Szvetenai főhadnagygyal töltik be. Beszélik, hogy Winppffen nyug. közös hadseregbeli tábornagy a honvédséghez osztatnék be.

— **A kolozsvári** egyetemre az élet és kórvegytan rendkivüli tanárává dr. Ossikovszki József neveztetett ki.

Felhivás

Biharmegye lelkes közönségéhez.

Azon általános szellemi mozgalom, mely utóbbi időkben Magyarországon oly örvendetes lendületet vőn, jótékony hatását éreztetni kezdi oly téren is, mely eddig parlagon heverve, az uttörés nehéz és fárasztó munkáját a jelen nemzedéknek kellett megkezdeni; ez elhanyagolt tér a vidéki tudományos gyüjtemények megalakitásának eszméje volt.

A népek, melyek a jövő reményében bizva, a tudományok utján előhaladni kivánnak, megismerve azt, hogy a letünt nemzedék ezredéves fáradozására épittethetett csak a jelen miveltség, imádattal határos kegyelettel viseltetnek és további fentmaradását is biztositani kivánják azon emlékeknek, melyek a mult történelmét képezik.

Az előhaladott külföld minden erejével igyekszik, hogy a mult dicső jelei az enyészet pusztitó ereje elől elvonassanak s e czélra nem elégedve meg az ország fővárosában székelő tudományos gyüjteményekkel, hol a mult és jelen remekei összehalmozva vannak, — a vidéken is létesitettek ehez hasonló gyüjteményeket, melyeknek nagy fontosságu kihatásai mindenütt érezhetők; Franczia s Németországban és Belgiumban minden nagyobb vidéki város bir saját muzeummal; s nálunk is több vidéki város mutat fel már e téren látható eredményeket.

Biharvármegye értelmes közönsége is belátta ez intézmény hasznosságát és nagy fontosságát a közmivelődés és a tudományra nézve, midőn 2 év előtt a vármegye lelkes fiai megalakiták a „biharmegyei régészeti és történelmi egylet"-et, s evvel kapcsolatban egy régiségtárt állitottak fel. Ez egylet midőn egyrészről Biharvármegye multjára vonatkozó adatok felkutatását és a vármegye történetének megirását tüzte feladatául, másrészről felállitott régiségtárában összegyüjteni tervelte mindazon adatokat, melyekből az emlitett czél biztosabban valósitható meg.

Törekvéseinek gyümölcse azonban csak Biharmegye lelkes közönségének hozzájárulása és nemes közrehatása által érhető el; és épen annyira kivánatos, hogy a vármegye minden fia megőrizve lelkében az ősök kegyeletes emlékét, a dicső tetteik tanubizonyságául szolgáló jeleket egyszersmind a tudomány érdekében is hasznot hozóvá kivánja tenni.

Hazafiui bizalommal fordul ennélfogva a „biharvármegyei régészeti és történelmi egylet" a vármegye minden hü fiához, hogy a birtokukban levő minden régészeti, történelmi és mütárgyat az egylet tárlata részére — akár örök tulajdonul, akár a tulajdonjog fentartása mellett — átengedni sziveskedjenek.

Tájékozásul a következőket soroljuk elő: kivánatos minden kő, agyag és csont őskori tárgy, bronz, vastárgyak, fegyverek, érmek, kövek, téglák, pecsétek, pecsétnyomók, disztárgyak, jelvények, zászlók, porczellán és üvegedények, faragványok, mindennemü hadi felszerelési eszköz, butorok, konyha és házi szerek, ruhák, szövetek, himzések, ötvös, lakatos és kovácsmüvek, mindennemü régi és uj nyomtatvány, okmányok, kéziratok, könyvkötések, a megye jeleseinek arczképei és életökre vonatkozó adatok, festmények, fa és rézmetszetek stb.

Az egylet kötelességének ismerendi e tárgyakat megóva és rendszerezve a közönség használatára kiállitani.

Mindennemü adomány alulirt egyleti titkárhoz intézendő.

Kelt N.-Váradon, 1874. aug. 10-én.

B. Dőry József, elnök. Ifj. Gyalokay Lajos, titkár.

Debreczeni szemle.

„..Haldd meg a barom nyögését, éhbőgését, mdiőn nincs falatja!.." sohajtja fel a városi polgárság baromtenyésztéssel is foglalkozó része, ha végig tekint a hajdan oly füdus Hortobágynak óriási biliárdasztalcsupaszságu, de nem zöld sikján, hol még nem oly régideje, a pásztor vigan bogárzó gulyát legeltetett, s most irmagul sem látni rajta csak egyetlen juhot sem, oly kegyetlenül leperzselte a nyári forróság, hogy mérföldekre nincs egyéb élő lény barna szöcskénél.

Tejjel, mézzel folyó Kanaán volt hajdan a magyar alföld, s hogy most egyre szegényedik, azt leginkább lakóinak nagyobbrészt egyedül az uristen kegyelmébe vetett rendkivüli nagy bizalmának köszönheti; mert nem azzal tart, hogy — „segits magadon, s az uristen is ugy segit meg!?

A Tisza szabályozásával, igaz, hogy eleje vétetett a rendkivüli nagy áradásoknak; de eleje vétetett egyuttal a föld őstermékenységének is, nehogy a magyar alföldi lakos saját zsirjába fuladjon.

De nem czélom, mint nem avatott embernek, ilyes dolgokba avatkozni; annyit azonban bátran el merek hinni, sőt állitani, hogy a Hortobágy-puszta, minden érték nélküli holttőkéje leend Debreczen városnak mindaddig, mig Tiszacsatornát nem vezetnek rajta keresztül, mint e lapban többször közölve volt.

*

„Debreczeni boszorkányok"-ról szólnak mostanában még a burkus ujságok is, jószivü megjegyzésekkel kommentálván müveltségi állapotainkat; ez igen jó fegyverecske a sógor kezében, bizonyosan csipked vele még évek mulva is.

Azt kiabáljuk nagy hangon: „neveljétek a népet, hogy a babona és előitélet a szivből kiirtható legyen!" Köszönjük meg szépen ezen saját jótanácsunkat, azonban ne csak a „müveletlen tömegnél" keressük a babonát, mert mikép a vén Vásárhelyiné is megmondhatná, talán több selyemruha suhogott be ajtaján, mint egyszerü kartonszoknya, hogy több, a „müvelt" czimhez igényt tartó hölgyecskének jutott agyába azon megseprüzni való gondolat, hogy szerelmi italokat készittessen a sirrabló boszorkánynyal, mint szegény szolgálónak, kit bakkancsos imádója hütlenül elhagyott.

A nők mindenütt, a társadalom minden osztályában s az élet minden szakában sokkal hajlandóbbak a miszticizmusra, mint a reálitább gondolkozásu férfiak; a debreczeni esethez hasonlót, ha olvasunk valamely bel, — vagy külföldi lapban, száz közül kilenczvenkilencz bizonyosan nőnemü boszorkány, s az általa elámitottak szintén csupa nők.

A nőket kell tehát nevelni, mert mig a nőnevelés a mostani felületetségben megmarad, addig a Ponson du Terrial és Houssaye Arzen rémregényei által megmételyezett női agy mindig pártolni fogja a boszorkányok czudar üzelmeit....

*

A híres hajdani vásároknak még csak árnyéka se maradt meg; ezt sokan a mostani rosz éveknek tulajdonitják, pedig tévesen, hanem tulajdonitható igenis az ipar és kereskedés előhaladásának, mert már nincs a kispircsi földmives arra szorulva, hogy csizmáját és szürét csak vásárban legyen kénytelen venni, kaphat már azonkivül is mindent, még pedig néha odahaza is, nem szükség neki mindenért Debreczenbe jönni.

Az uj ipartörvény életbe lépése óta megszünt a vásárok jelentősége országszerte; nem is való már az, a biztos lábon álló kereskedőnek, nem is igen látogatnak el már ide sem, a kik nem rég hajba kaptak egy-egy bérsátoron.

Ha az ember a vásártéren, a tizenháromváros külső utczáján végig megy, szemébe ötlik egy alacsony ház utczára vágott szintén nem magas ajtóval, melyről T. K. országgyülési képviselőnek arczképe tekint le azon pásztorjelenetekre, melyek védárnya alatt történnek. Nem hiszem, ha képviselőnk arra járna, össze nem rántaná szemöldökét, látva azon „fő magyart."

*

Mint biztos forrásból értesültem, városunk szegényalapja, debreczeni születésü dologkerülő csavargók, cselédek stb. által, a sok fizetendő kórházi költség miatt, nagyon erősen igénybe vétetik; ugy, hogy évenként több ezer forint küldetik el különféle gyógyintézethez, melynek az illető ápoltak részéről visszatéritése még gondolatban is kivihetetlen.

A belügyminiszterium egy körrendeletében, a községi törvényekre hivatkozva, kötelességévé teszi minden községnek, hogy az odavaló illetőségü és fizetésre képtelen kórházi betegek ápolása költségeit saját pénztárából fedezze. Ez igen helyesen van, de azon betegségeken kivül, melyekért a községek fizetni nem kötelesek, minő a szemfájás, elmebetegség stb. mennyi van még, melyet különösen a vándorlegények és a cselédek, vigyázatlanság vagy korhelység miatt szereznek, s ezekért fizessen a város. Több debreczeni születésü egyén megfordul évenkint a korhelység s dologtalanság szülte nyomorban sinlődve őt hat kórházban is, s a városnak kell fizetni, noha az illető tán évek óta sem volt Debreczennek felé sem.

Az ily egyének kontingensét leginkább, mint emlitém, vándorlegények s nőcselédek szolgáltatják. Hozzá szokva a henye élethez, ha valami bajuk van, bekopogtatnak valamely kórház ajtaján, s ha kipihenték magukat, mennek tovább, hogy más városban ugyanazt tegyék, mert a városnak fizetni kell értük.

Az ily csavargók részére kellene egy „kényszerdologház", hol legalább azon költséget, mit okoznak lekereshetnék. Egy derék polgár nyilvánitotta előttem a minap, hogy miután az isten utódokkal nem áldotta meg, nagy vagyonát egy kényszerdologház létesitésére szándékozik hagyni, mert ennél szükségesebb, s tán üdvösebb intézetet nem ismer, mi Debreczennek nagyobb hasznára volna. Nevét nem közlöm, mert ugy hiszem, hogy még halála előtt fog kirukkolni ilyesmivel; s ezt óhajtom is, mert halála a közügyre nézve épen nem volna kivánatos.

*

Ne nehezteljen szerkesztő ur, hogy ennyi zöldségét firkáltam össze, sziveskedjék közölni azon biztos tudattal, hogy a szomszédban több is akad.

Barangó.

Tisztázzuk a nézeteket.

Debreczen, aug. 13.

Jól tudom, hogy azoknak, kik a nyilvánosság terén szerepelnek, főleg akkor, ha a közügy előmozditására törekedve, gyakran az egyesek ellentétes érdekeit érintik az eljárásukat birálgató nyilatkozatok ellenében, tulságos érzékenységet tanusitaniok nem szabad; s keresztyéni megadással kell gyakran türniök oly sérelmeket, melyek a magán életben becsületbeli ügyekké is válhatnak. Mindemellett, mint az augusztus 9-kén tartott lójutalmazási bizottmány jegyzője, kötelességemnek tartom, a „Debreczen" 155. és 156. számában foglalt s a nevezett bizottmány minden egyes tagjára sérelmezően ható kifejezésekre a jegyzőkönyv nyomán helyreigazitó megjegyzéseimet elmondani.

E lapok 155. számában ugyanis „A lótenyésztési államdijak kiosztása" czim alatti, összegében teljesen jó akaró czikkben ez mondatik: A harmadik dij 8 arany, adatott azután Pápai Imre h.-böszörményi lelkész lovának, bár általánosnak látszott a nézet, hogy Pápai lova is megérdemelte volna az első dijat. Ez ellen ugyan még mit sem lehetne mondani, mert lehetséges, hogy a birálók, kik tisztök folytán még nem csalhatlanok, tévedhettek; s azon közmondás alapján, hogy több szem többet lát, lehet, hogy az „általánosnak látszó" nézetnek volt igaza; de más szint nyer ez idézet, ha a körülményeket, ugyanezen cikknek alábbi soraiban foglalt s a 156. számban „egy nem pályázó gazda" aláirással megjelent leirás hason hangzatu nyilatkozatával egybe vetjük.

Ha ugyanis Pápai lova is már az első dijra tartatott érdemesnek, de azt, mintlhogy csak egy első dij volt, hason rangu vetélytárs miatt el nem nyerhette, „az általánosnak látszó" vélemény szerint a második dijat kellett volna nyernie; de köztudomásu, hogy ezt Koszorus Lajos a bizottmány elnökének lova, az elsőt pedig szinte bizottsági tag, a Debreczen városé nyerte el. Ide hat ki tehát a 155. számban foglalt czikk ezen megjegyzése: Némelyek megbotránkoztak azon, hogy Koszorus Lajos elnök is pályázott. Ide hatnak a 156. számban foglalt ismertetés e szavai is: És végre a juritagok a legnagyobb tiszteletet érdemelték, kivéve azokat, kik a kettős dicsőségről nem tudtak lemondani, s önkéntelen eszemben juttatták Páris arany almájának történetét.

Tévedni emberi dolog, nem kétlem tehát, hogy tisztázva az ügyet, köszönetre kötelezem ugy a fentebbi czikkek iróit, mint azokat is, kik téves vélekedésök alapján helytelenül itélik meg a b. bizottmánynak azon tagjait, kik lovaikat szintén pályázatra bocsátották.

Igaz, hogy a b. bizottmány, előértekezletén inditvány tétetett az iránt, hogy a birálók által kiállitandó lovak az aranydijakra pályázaton kivül állittassanak, de a kitüntetés mérvéhez képest aranyjutalom helyett, megfelelő arany, ezüst vagy bronz nyomatu diszoklevéllel jutalmaztassanak: de azzal, hogy e bizottmány e javaslatot szótöbbséggel mellőzte s a birálók lovait pályázni engedte, nem követett el oly hibát, melyet megróvni lehetne, nem pedig azért; mert az összes hazai dijosztásnál igy van gyakorlatban. Lovát kiállitani, az ügy érdekeltségét emelni, a jó tenyészanyaggal buzditó, tanulmányul szolgáló példát mutatni, ha bir ilyennel, a birálónak kettős erkölcsi kötessége.

A birálat jelen esetben részrehajlónak csak azért sem mondható; mert a dij oda itélése előtt, a lovakra nézve, a taglaló birálat és a szavazók véleményének szabatos indokolása mindenkor megtörtént; s minden dij a szavazatok többsége alapján itéltetett oda; s a versenyző pályabirák mindnyájan kiléptek a bizottságból és eltávoztak akkor, mikor az ő lovuk hozatott szóba; de különben is a versenyző pályabirák száma a bizottságnak egy harmadrészét sem képezvén, a nem pályázó bizottmányi tagok tulnyomó számuknál fogva, fölényüket mindig érvényesithették volna, ha ugyan lett volna erre szükség.

Szabatosan itél tehát, maga a 155. számbeli czikk irója is, midőn az „általánosnak látszó nézettel" szemben, a bizottmány eljárását helyesnek mondja, de a 156. szám, egy nem pályázó gazdájának, midőn tiszteletet nem érdemlőknek nyilvánitja a pályázó birálókat, tévedni, — és azzal, hogy tenyészanyagot fel nem mutatott, magyar gazdai kötelessége ellen véteni méltóztatott.

A „DEBRECZEN" tárczája.

AZ ÁLDOZAT.

— Történeti beszély. —

Kállay Istvántól.

(22. folytatás.)

— Figyelj reám angyal, én a távoli Hesbonból álutakon, erkölcsi hitelem koczkáztatva siettem, hogy téged lássalak. Hallám az atyai fogadalom oorzasztó hirét, mindent: hivatalt, becsületet, hazát, jövő reményt áldozva siettem ide, hogy veled szólhassak, öltönyöd szegélyét megcsókolhassam s tőled elbucsuzzam. Nézz reám, én vagyok Salamon, kit imádba foglalál!

A sebzett szarvas tekintetével meresztė rá nagy, fénylő szemeit, melyek már nem a föld örömeit, hanem a menny rejtelmeit sugárzák.

— Tudom, hogy te vagy Salamon, kiért szerelmem oltártüze mindig lobogni fog, de nem lehetek többé aréd, Jehova kiván áldozatul. Végkép megtörtem a küzdelemben az apai és isteni akarattal szemben, nem vagyok többé azon Áza, ki lelkesült a föld örömeiért. Itt a természet ölén megtanultam ismerni az Ur nagyságát. A föld többé ki nem elégiti vágyaimat, nekem fény kell, mint a pillangónak, mely a lámpa lángján végzi életét. Tudom, hogy az égő áldozat millió paránynyá bontja lényemet, vigasztaljon azon remény, hogy a légáramlatban feloszló anyagom egy paránya teveled is egyesül.

Salamon nem ily légiessé halványult, nem ily rajongó szellem hüvelyét várta, hanem az egykori hatással megjelenő Ázát. Még szomorubb s bánkódóbb lőn kedélye, mint a találkozás előtt. Igyekezett a lányka szavaihoz mérve intézni feleletét.

— Hol a boldogság? földön-é vagy mennyben? te már sejted imádott Ázám. Keblem boldogitásodra törekvő melege, mi azon örök fényhez képest, mely a menny határán ragyog föl? Te már választottál a menny s a föld között. Itt egy mindent áldozó sziv lángja nyujthat részedre derengő fényt, amott a vallásos kegyelet áldozattüze fényes derüvel világolja be rövid élted ártatlanságát. Átszellemült alakod többé nem keres tápanyagot a földiség nehéz légköre alatt, hanem szabadon lebegsz a halhatatlanság felé.

— Ne gunyolódjál, Salamon, a változhatlan végzéssel szemben, engedd, sőt segits siratnom ifjuságomat. Leánytársaim a völgyszorulatnál várnak reám, nem sejtik e találkozás lehetőségét.

Miután beszédre biratott a leányka, mindinkább kezdett megtérni következetessége és beszédének szellemi értéke, mintha a távol ködéből szólongatná vissza emlékezetének feledett alakjait. A térdelő helyzetből fölegyenesedő szépség, eltekintve szokatlan halványságától s kimerültségétől, kezdé visszanyerni királynői magatartását.

— Én — folytatá mély levertséggel — vagy a rendkivüli véletlen, vagy az alattomos ármány áldozata vagyok. Atyám harcz előtti fogadalmáról tudomásom nem vala, mint első honleány igyekeztem őt első üdvözölni, a gyermeki és honszeretet e nyilatkozata késziti számomra az áldozattüzet. Én meghalok, de hamvaimból Izráel leányai a hon és vallásszeretet drága oltárát épitendik.

Folytonos figyelemmel kisérte Salamon e beszédet, —még ingadozott, hogy a rajongóvá lelkesült leány előtt komoly elhatározását kifejezze, azonban a szelid tekintet, a kedves mosoly, mely a zilált arczvonásokat átderité, mindinkább meggyőzé, hogy az öntudatos értelem még birtokában van, miután hosszan szemébe nézett, kezét nyujtá, mit Áza megindulás nélkül fogadott el.

— Miért kellene meghalnod, szeretett Áza, — mondá Salamon — Isten nem azért lehelte-e szivünkbe a szerelmet, hogy jóltevő melegében egy család öröme felvirágozzék? Egy szolgámon kivül senki sem tudja, hogy Hesbont elhagytam, ismeretségem külföldön elég terjedt, jer, titokban menekülj velem, ha elmulik a zivatar, vagy ha évek redői eléggé bemohositják az eseményt, egy boldog családdal gazdagitandjuk Izráel földét.

— Azt hiszed Salamon, — viszonzá Áza — hogy az apai hatalom nem erősebb szerelmes szived ábrándjainál? ez esetben egy áldozat helyet kettő: én és te! Sorsom isten kezében van, a vallásos kegyelet, mely eszmélтem óta lelkemmel egybeforrt, engedelmességet parancsol. Átmentem a békétlenség, zugolódás, duhöngés minden változatán, végre is a változhatlanban kell nyugalmat keresnem s találnom.

Salamon nem várt ily hideg visszautasitást, nem hitte volna, hogy nehány hét alatt ily rombolás jelei mutatkozhassanak az anyagi és szellemi szépségen. Áza csak az apai akarat befolyása felé fordita arczát, mint alvajáró a hold felé. Nem érzé magát elég erősnek oly tevékenységre, hogy a felajánlott menekvési tervet elfogadhatta volna.

— Nem kényszeritelek, — mondá az ifju — látom, hogy nem tartasz magadhoz méltónak, nem hiszesz erős oszlopnak, melyre életboldogságod repkényét füzhetnéd. A hol bizalom nincs, nincs szerelem, nincs odaengedés. Szived melegénél hevültem a harcz előtt, a dicsőség birása után, most e meleg tüzhelyet zordon téli fuvalom lengi át.

(Folyt. következik.)

A Páris almájáról intézett hasonlatot pedig őszintén megvallva, nem értem, „n e m t u d t a k l e m o n d a n i a k e t t ő s d i c s ő s é g r ő l", s Páris almája közt összefüggést találni nem tudok; de engedje meg, hogy a mondottak befejezéseül én egy talán találóbb hasonlatot mondhassak.

A városba igyekezett, mondja Aezópus, a molnár fiával, hajtván maga előtt szamarát, mig nem egy szembe jövő utas nagy hahoták közt, esztelennek csufolja apát s fiut, hogy szamaruk mellett gyalog fáradnának; felülvén pedig ennek következtében a fiu a szamárra, megtámadtaték a legelőbb szembejövő által, hogy lehet oly tiszteletlen? idős atyját fáradni engedvén! ő pedig kényelmesen szamarogol; igy járt a fia helyett felült apa is, csakhogy ennek a gyengébb fia gyalogoltatását vetették szemére; midőn pedig végül mind a ketten felülének vala, egy arra menő juhász nem épen válogatott szavakban adott kifejezést a kettős sulylyal terhelt csacsi kinzása feletti indignácziójának.

Ebből pedig az az erkölcsi tanuság, hogy nem lehetne minden embernek kedvére tenni még akkor sem, ha háton vinnék is a szamarat.

Bármiként biráltassék is azonban meg a bizottmány eljárása, maga a tény, hogy foglalkoznak vele, s igy müködése iránt még a „k i n e m á l l i t ó g a z d á k" is érdeklődnek, csak mint örvendetes haladás tekinthető.

Debreczen, 1874. augusztus 13-kán.

Békessy László,
b. b. jegyző.

Ausztria.

A „Tageblatt" jelzi, hogy a párisi ultramontán egylet nagyszerü katholikus bank szervezésén müködik. Bécscsel már megköttetett az egyesség. Bach volt minisztert, — báró Schloisznigg-et és még nehány buzgó tagot emlegetnek, kik annak létrehozatalán fáradoznak. Ezen nemzetközi bank legelőször is a Magyarország pénzügyi állapotának az államjavak lekötése melletti szabályozását tüzte feladatul. Bécs egyik szinházában e hó 14. „A karlisták Spanyolországban" czimü szindarab előadása alkalmával L e b r e c h t nevü 25 éves ifju müvészt az első felvonás közben a guta megütötte, és ott a szinpadon meghalt.

— **A régiek szomja.** Steierban, közel a magyar határszéihez közel fekszik Regede, egy régi város, melyben hajdan országgyülés is tartatott. Regede mellett egy magas hegyen van szintén egy régi vár, melynek egyik kövébe vésett német szavak azt hirdetik, hogy a lovagok 1648-ban János napján el kezdtek inni, s ittak Venczel-napig. A vár levéltárában van egy okmány, mely bizonyitja, hogy a derék lovagok számszerint 17-en voltak, hogy csak 97 napig ittak s naponkint körülbelöl 56 itczét fogyasztottak el a jó kerspachi borból.

K ü l f ö l d.

Németország. A königsbergi konsortium, körrendeletet intézett az evangélikus papokhoz, melyben arra szólittatnak föl, hogy magyarázzák meg hiveiknek, hogy a polgári házasság, valamint a keresztelésre nézve hozott állami uj intézkedés a keresztyénséggel nincs ellentétben.

Werner kapitánynak a haditörvényszék által lett fölmentetését a császár helybenhagyta ugyan, azonban külön rendeletben roszalá annak eljárását.

Kissingeni távirat szerint Bismark lakása körül egy egyén járt fol s alá, mi miatt gyanuba vétetvén, elfogatott és nála egy hosszu tőr és 10 darab kulcs találtatott.

Bismark e hó hó 15-én Barzinba utazott.

Olaszország. A demokratikus egyletek feloszlattatása miatt Flórenczben a nemzetközi egylet tagjai tüntetést akartak elkövetni. Lázitó, és fegyverfogásra buzditó iratok hányattak szét a nép közt. Nehány izgató főnök a pitti palotát szándékozott elfoglalni, azonban a rendőrség ébrenléte által minden zavar idejében meggátoltatott, s a terv kivitele nem sikerült.

Francziaország. A Bazaine szökését illetőleg azt hiszik, hogy azt nem nagyon fogja a kormány bolygatni, mivel abban igen sok tekintélyes bonapártista kompromittálva lenne, többi közt Fleury.

Chambord-Latour belügyminiszter kijelentette, hogy a bonapártisták hiveit a megyefőnökségek hivatalos köreiből e hó végéig kiküszöböli. A bonapártisták ezen fenyegetést kigunyolják.

A köztársaságiak Bazaine elszökése, a legitimisták pedig Spanyolország kormányának elösmerése miatt interpellatiót intéznek az állandó bizottsághoz.

Spanyolország. Don Karlos a keresztyén hatalmasságokhoz emlékiratot intézett, melyben Schmidt kapitány meglövetésére nézve, valamint a háboru kezdete óta folytatott eljárását illetőleg, magát igazolja.

UJDONSÁGOK.

* **Révész Imre** lelkészünk Élesdről haza érkezett. Isten hozta őt körünkbe!

* **A lövészegylet** tegnap tartá meg a multkorról elmaradt bálját. Kevesen voltak ez alkalommal is. A vigalom 11 óráig tartott.

* **Derék hazafi.** Kárlsbádból, dr. Sztankovánszki János fürdőorvos magyar nyelvü hirdetéseket küldött szét, s egy ily példány hozzánk is eljutott. Sokan szégyelhetnék e mellett magokat itt a hazában. A nyomtatvány Kárlsbádban készittetett.

* **Rónairól** örömmel halljuk, hogy jobban van. A felőle keringett hirek tulzottak voltak. Őszintén óhajtjuk, hogy mielőbb szinpadon láthassa őt a közönség!

* **Az iparos ifjuság** egyletében tegnap tartatott az első nyilvános felolvasás; közremüködött az egylet énekkara is. Volt szavalat is. „A nő és a virág" czimen Vadon Sándor egyleti jegyző tartott felolvasást.

* **Halálozás.** A közbecsülésben állott, s a városnál több évtizeden át hivataloskodott M e d g y e s i Károly, az utósó időkben burkolatfelügyelő, szombaton éjjel hosszas betegeskedés után 67 éves korában elhunyt. — A boldogult minden egyéb földi baja között az öntudatban megtalált jutalom érzetében eléggé boldognak találta magát, ha rá gondolt is azon minden dicséretet felyülhaladó s ama szomoru időkben, midőn már ugy is minden veszve látszott, nem mindenkivel közös lélekjelenlétére, melyszerint az oroszoknak Debreczenbe történt betörése alkalmával a város nagy értékü ménesét az által, hogy azt az ellenség által megközelithetlen mocsárok közé idejekorán elrejté, a bizonyos elidegenités és igy az elpusztulástól megmentette. Béke legyen sokat szenvedett földi része felett.

* **Esküvő.** V á r o s s y Mihály volt róm. kath. áldozár ma tartá esküvőjét S a l l a i Róza kisasszonynyal. Áldás frigyökre.

* **Megkaptuk** a „d e b r e c z e n i j o g á s z s e g é l y z ő-e g y l e t" kimutatását az 1873/4. iskolai évről. Az egylet háromfele módon igyekszik megfelelni hivatásának, az alaptőke egy részének a tagok közt kölcsönadása által, pénzsegély kiosztása és az egylet könyveinek használatra kölcsönzése által. Ez évben a kölcsönvett összeg 771 ft, a kiosztott pénzsegély pedig 125 ft volt. Az egylet könyvtára csak 59 müből áll. Az egylet vagyona volt az évi jövedelemmel együtt 3668 ft 53 kr, kiadás 156 ft 20 kr, és igy maradék 3512 ft 33 kr, melyből takarékpénztárban van 3576 ft 33 kr, (? Szerk.) követelésben 36 ft. — Virágozzék továbbá is a derék egylet!

* **A király** születési napján holnap a közös katonai és honvéd közlegénység fejenkint félmeszely bort kap. A tiszti kart Schelley b. vendégli meg.

* **A fináncokat** megkergették tegnap a napszámosok. Dohányos szekeret üldöztek, ez elmenekült; egy fináncot meg is vertek. A napszámosok közül vagy nyolcz befogatott.

* **A nagy szárazság** miatt minden növény enyészetnek indult; de e csapáshoz szegődött az élőfákat, az erdőt megsemmisitő fekete hernyók milliója, melyek már uj költés végett a fák lombkoronáját fejér hálójukkal beteritették. Vajon lesz-e hatalom, mely e falánk rovart megsemmisiti? Vajon lesz-e intézkedés téve pusztitására? Vajon az énekesmadarak elfogdosása meddig fog még türetni? Vajon lesz-e ember, aki erdőségeink védelmét illető eme kérdésekre sikerdus tettekben felel?

* **Zöldiné** jutalomjátéka a nagyváradi szinkörben a mult csütörtökön szépen sikerült; a jutalmazott többször részesült tetszésnyilatkozatokban.

* **Tüz.** Az Ondódon tegnap Csanak Sándor tanyáján tüz támadt, egy épület s öt boglyaszéna leégett. A lakházat az arra járó vadászok mentették meg.

* **Baleset.** Augusztus 14-kén este Szücs János timármesterre a petroleum ráömlött, s meggyuladt. Most betegen fekszik, Kemf József gyógykezelése alatt áll.

* **Vettük** „É r d (Hamzsabég) és B a t h a (Százhalom) községének történeti vázlata" czimü füzetet, irta Kereskényi Gyula, kiadta a fehérmegyei történelmi egylet. Ajánljuk az érdekes müvecskét mindazok figyetmébe, kiket honunk őstörténelme s régészeti emlékei érdekelnek.

* **Nagyszerü lopás.** A női fényüzés megkedvelése hány egyszerü s még romlatlan lelkü nőt csábitott el már a rosz utra: egy közelebb felmerült eset ismét igazolá. Péterfián egy ref. föiskolai tanárnál alkalmazott két fiatal leánycseléd, Kerekes Zsófi és Badar Zsuzsánna csak rövid idő alatt 3—400 forint értékig kárositották meg gazdájukat, s az ellopott tárgyakon barátságoson megosztozkodtak, s ekép magukat cselédféle népnek tetszetős ruhanemüekkel dusan ellátni jó alkalmuk volt; közelebb azonban nagyban kezdték, nevezetesen 200 forintos értékü aranyórát lánczostól együtt loptak el, igy a gyanut felköltvén, azt kideriteni a rendőrség felhivatott, s ennek sikerült is nehány értékes darabot előkeriteni, de a pénznemüket már nem, miután azokat az uriasan költő leányok szebbnél-szebb ruhákba fektették s elmulatozták; a két leány a kir. ügyésznek szolgáltatott át.

* **Zsarolás.** Ma délelőtt Papp Sándor p.-ladányi ember kutyáját a sintér meg akarta fogni, s azt csak azon feltétel alatt bocsátá el, hogy az illető neki 20 krt fizessen. Ugy is lőn. Vajon jogosult erre a sintér?

* **A hatvanutczai** temetőben tegnapelőtt meglehetős pusztitást tett a tüz. Több fejfa leégett.

* **A cselédek** mostanában, — ugy látszik, — közegyetértéssel törnek gazdáik tulajdonai elidegenitésére. Ma ismét ily cselédet jelentett be a rendőrségnél egy mihályfalvai születésü 19 éves kocsis személyében gazdája: Geiger M. miután a legény a mult éjjel egy 4—500 forintos értékü paripán tőle megszökött.

* **Az állatsereglelet** ma szállitotta el Kullman a vásártérrol. Ugy tudjuk, hogy a pártfogásról nem panaszkodhatott.

* **Piaczunkra** a heti vásár mai előnapján csaknem annyi termény hozatott, mint a mult heti országos vásárra; azonban a terménykereskedők csak e rozsvásárlásra szoritkozván, egyéb terményvétel elhanyagoltatott általuk azok magas árai miatt. A helybeli fogyasztók fizettek sulyos őszbuzáért 11.20—60 kr, könyebb tavaszbuzáért 9.40—10.60 krt, kétszerésért 8—9 ftot, rozsért 7.20—50 krt, árpáért 5.60—80 krt, zabért 3.60—80 krt, tengeriért 9—10.20 krt, zsák kolompérért 2.40—80 krajczárt.

* **Két pék** büntettetett meg közelebbről, amiért rosz kenyeret sütöttek.

* **A távirda köréből.** Egy igen sok kellemetlenséget okozó, a sürgönyző közönséget boszantó — a kezelő személyzetet pedig karositó körülményre nézve már többszörismétlődött s legujabban a kapitányi hivatal előtt végződött kellemetlenség következtében szükségesnek látom a közönség részére tájékozásul némi felvilágositással szolgálni. Köztudomásu, hogy a sürgöny a szavak száma szerint dijaztassék a feladási pénztárnál a szolgálatot tevő tiszt által, de az is köztudomásu dolog, hogy a sürgönyöző közönség egyrésze, csakhogy minél többet irhasson sürgönyében, minél kevesebb pénzért oly szavakat összeir, melyeket semmi esetben nem lehet egy szónak venni, miután pedig a sürgönyök a felsőbb számvevő hatóságok által szorosan átvizsgáltatnak, az igy összeirt szavak, melyek a kezelő pénztári tiszt által akár tudatlanság, akár vigyázatlanságból egyszónak vétettek, ott müszóval élve „megnehézményeztetnek" az illető tiszt rovására, kinek azt aztán a nélkül is igen csekély fizetéséből utánpótolni kell. Ennek következtében az illető pénztárkezelőnek természetesen szorosan kell ügyelni arra, hogy ily összeirt, de egy szónak nem vehető szavak kellőleg számittassanak, miből surlódások keletkeznek, melyek, kivált ha ahoz, mint a fentemlitett esetben is, a hivatali főnök tapitatlansága járul, kellemetlen következményeket vonnak kölcsönösen maguk után. Mindez a közönség részéről egy kis jóakarattal elhárittható, ha minden sürgönyöztető fél meggondolja azt, hogy midőn arra kivánja kényszeriteni, a hivatalnokot, hogy az általa bizonyos mennyiségünek talált szavakat kevesebbnek számlálja, akkor azt követeli tőle, hogy sürgönye dijának egy részét saját zsebéből fizesse, — mit pedig valódilag m ü v e l t e m b e r s o h a s e m tesz. Meggondolandó továbbá az, hogy sem a hivatalnok, sem a sürgönyöztető közönség minden tagja, de még a felülvizsgáló felettes számvevői közegek is, az akadémia nyelvtani osztályának nem tagjai, hogy minden előforduló kétes esetben rögtön határozott felvilágositást adhassanak, vajon a kérdéses szó vétethetik-e egy szónak vagy nem? Ennélfogva minden ily kérdés alá vonható szavak összeirása kerülendő, mert az a legtöbb esetben vagy kellemetlenséget vagy kárositást okoz. Megemlitem még egyuttal azon körülményt is, hogy a közönség részéről a távirdaintézet ellen annyiszor panaszra okot adó sürgönyelferditések legtöbb esetben onnan származnak, mert a feladott sürgönyök irásánál azok olvashatóságára nem fordittatik kellő gond, ennélfogva kinek-kinek saját érdeke hozza magával, hogy sürgönyét tisztán és egészen olvashatóan irja, mert ellenkező esetben — ha sürgönye a czélnak meg nem felel, — csak magát okozhatja. Végül megemlitem, hogy minden előfordulható kellemetlenség kellő tapintattal s részrehajlatlan igazságszeretettel, — ott rögtön a helyszinén elfojtathatnék a hivatali főnök által, — hanem ha mindezek hiányzanak s nála isten tudja, minő érdekek az irányadók, — természetes, hogy ily esetben most ugyancsak a kapitányi hivatal, de jövőre hasonnemü kikelések s kifejezések esetében a bünfenyitő törvényszéknek kell, hogy elégtételt szolgáltasson a megsértett hivatali tekintélynek, mint ez esetben is, oly kifejezéseket engedett meg magának — a hivatalos kötelességét teljesitő s őt egy szóval meg nem sértő tiszt ellenében egy — magát pedig alkalmasint a „müvelt" osztályhoz számitani akaró egyéniség, miszerint megköszönheti, hogy azon csekély büntetéssel beérhette, melyet reá a kapitányi hivatal azon körülménynél fogva szabott, mert a tiszti kar most egyelőre nem akarta az ügyet törvényszék elé vinni, hanem jövőre sem őt, sem mást hasonló visszaélések s gárázdaságokért illető büntetéstől még az emlegetett f é l m i l l i ó sem mentendi meg. Z. W.

* **Több apró csapatban** tartottak tegnapelőtt vadászaink kirándulást. Volt is fáradságoknak jutalma.

* **Egy csapat czigányt** kisértek be hatvanutcza végiről a pandurok. Azok bizonyosan nem jó szándékkal jöttek ide.

Hazai hirek.

(*) E r k e l uj operájához a szöveget Molnár György készitette.

(*) A l i p ó t m e z e i tébolydában ez évben annyira megszaporodott az elmebetegek száma, hogy az igazgatóság kénytelen lőn a betegek egy részét a budai irgalmas barátok ápolására bizni.

(*) A t u r ó c z-s z.-m á r t o n i panszláv gymn. ügyében Czékus által tartott eljárást, a dunáninneni egyházkerület alsó kubini ülésén tudomásul vette, s a vizsgálat elrendelését szükségtelennek nyilvánitá.

(*) A b u d a p e s t i mücsarnok épületére 44 pályázati terv érkezett be. A biráló bizottság az első jutalmat „'Eüréka" G. g.-vel, a másodikat „Legyen e ház a magyar müvészet hona." B. b.-vel, a harmadikat pedig „Artibus" D.-vel jelzett tervnek itélte. A tervkészitők neveit záró boritékok felbontása a képzőmüvészeti társulat legközelebbi ülésében fog megtörténni.

(*) M é h é s z e t i k i á l l i t á s rendeztetik Mozsonymegyében. A bejelentés f. hó 23-áig lehető. Az eddig tanusitott nagyérdekeltség miatt a földmivelési miniszterium, a már engedélyezet dijakat egy arany és három ezüst éremmel szaporitotta.

(*) K a c s a czimel kezdi meg egy székesfejérvári humorisztikus lap pályafutását.

(*) B ö s z ö r m é n y i László sirjára emlékkövet fognak helyezni.

(*) A s z i n i k é p e z d e énektanára — hir szerint — Káldy Gyula lesz.

(*) A t u d. a k a d é m i a saját kiadványainak árusitására külön könyvkereskedést akar berendezni.

(*) A s á r o s p a t a k i főiskola akadémiaja és gimnáziumában az 1874/5. tanévre a beiratások és pótvizsgálatok szept. 1—8-ig tartatnak meg. A tanév pedig szept. 8-kán nyittatik meg.

(*) U j-A r a d h a l a d, és pedig oly uton, mely követésre méltó. Ugyanis a magyar szinmüvészet előmozditása érdekében, a kivont anyagi biztositás mellett meghivta Uj-Arad közönsége V á r n a i Fábián 24 tagból álló, s most Lippán müködő társaságát hat előadásra.

(*) U z s o r á s o k á l d o z a t a. Moravics Domonkos, horvát születésü, hajóskapitány volt a magyar dunagőzhajózási társaságnál. Szolgálata alatt 500 frtos füszercsomag elveszvén, kényszerült azt magáéból megtériteni. E miatt hivataltársai jótállása mellett váltóadósságba bonyolodott. Lejáratkor fizetni nem tudván, meghosszabbitást kért. A régi váltónak kamat fejében megtartása mellett hosszabbitást nyert. Azonban ő az uj váltót hamisitva állitá ki. A társaság feloszlásakor hivatalát elvesztvén, látta, hogy fizetni nem képes, elment a dusgazdag öcséhez, fölkérte, segitné ki bajából; hol is tagadó választ nyervén, magát feljelentette. A törvényszék az uzsorások általi megszorittatását tekintetbe vette, s csak ½ évi börtönre itélte.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATHMÁRI KÁROLY.

N y i l t t é r.

Eladó tanyaföld.

Az Ebesen 13 és fél nyilas föld, alkalmas gazdasági épületekkel — eladó; esetleg sz.-Mihály naptól fogva több évre bérbe adandó. Értekezhetni nagyujtczán 1679. sz. alatt lakó tulajdonossal.

450 2—3

H I R D E T É S E K.

Arverési hirdetmény.

Alólirt királyi adóhivatal által közhirré tétetik, hogy többféle kincstári egyenes adókövetelések behajtása czéljából **P.-Bánháza** községben egy hátrányostól lefoglalt ingóságok, — ugymint életnemüek az 1858-dik évi XXI dik t. cz. 50. és 51. §-sa értelmében folyó évi **aug. ho 24-dik napján** d. e. 9 órától fogva a **község házánál** közárverésen készpénzfizetés mellett elfognak adatni, még pedig a becsértéknek legalább háromnegyed rész megigérése után.

Vevők hiánya, a vagy törvényben megszabott értéken a óli igéret miatt, ott a helyszinén el nem adható tárgyak másod árverésre f. évi **augusztus hó 28 kára Debreczenbe szállitván 29-kén** szinte d. e. 9 órától fogva a legtöbbet igérőknek — bármily áron is közárverésen készpénz fizetés mellett átfognak engedtetni.

Magyar kir. adóhivatal.

Leypold, pénztárnok.
Sajó, ellenőr.

468 1—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a felperes **Bechert Amália** debreczeni lakos részére, alperes **Radai Sámuelné** H a j d u Rebekától 400 afrt tőke s járulékai erejéig lefoglalt s összesen 1140 ftra becsült ingatlanok u. m. a derecskei 51. számu telekjegyzőkönyvben A. 95—96 h. r. sz. alatt bejegyzett házasteleknek s ugyanazon jegyzőkönyvben I. 1—7. r. sz. a foglalt külsőségeknek megfelelőleg a tagositás folytán 1873. 23. 21. 18 és 12 térképi szám alatt kiadott szántóföldeknek Radai Sámuelnét illető felerészére folyó 1874-ik évi **szeptember hó 24-ik,** szükség esetere **október hó 24-ik** napján d. e. 10 órakor a Derecske m. város házánál, a derecskei k i r. j á r á s b i r ó s á g által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagyis 114 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első részlet a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 1 hónap a harmadik 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 százalékos kamatával, fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. A vevő a vett háznak 14 nap mulva a többi ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsak be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-ik évi julius hó 31-ik napján tartott üléséből.

Szentpétery Sándor, aljegyző.

454 2—3

Makkoltatás.

Szaplonczán Máramarosmegyében, hosszumezei vasuti állomás szomszédságában 3000 hold tagositott, Szaplonczavize által hasitott bükk erdőben, ez évi bükk makkoltatás mintegy 2000 sertésre számitva, **r é s z o s z t á l y é r t vagy p é n z é r t** kiadatik, **M e d v e c z k y B é l a** kapitánynál Máramarosszigeten.

463 3—3

Érmelléki hegyi borok.

16 hordó 1870-diki és 8 hordó 1872. 600 itczés hordókban a vajdai hegyen eladók. — Értekezhetni iránta Debreczenben K a c s ó F e r e n c z füszerkereskedésében.

393 6—6

223. ARJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom készi ményeinek.

(D e b r e c z e n b e n költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

		frt.	kr.
A.	Asztali dara nagy szemü	17	20
„	„ 50 ℔.-os zacskóval	17	40
B.	Ugyanaz apró szemü	17	20
„	„ 50℔.-os zacskóval	17	40
C.	Dara középszerü	16	80
„	„ 50 ℔-os zacskóval	17	—
0.	Királyliszt	16	60
1.	Lángliszt	16	20
2.	Montliszt	15	20
3.	Zsemlyeliszt különös	14	40
4.	„ „	13	60
5.	Fehér kenyérliszt I. rendü	12	—
6.	Ugyanaz II. rendü	10	—
7.	Barna kenyérliszt I. rendü	9	60
8.	Barna „ II. „	8	—
9.	Lábliszt I. rendü	7	40
10	Lábliszt II. „	6	40
11	Finomkorpa	3	40
12	Durvakorpa zsákkal	3	—
„	„ zsáknélkül	2	60
	Rozsliszt I. rendü	—	—
	Rozsliszt II. rendü	—	—
	„ „ III. „	7	—
	„ „ IV. „	—	—
	Rozskorpa zsákkal	3	60
	„ „ zsáknélkül	3	20
00	Árpakása	21	—
0.	Árpakása	19	—
1.	Árpakása	15	—
2.	Árpakása	13	—
3.	Árpakása	—	—
5.	Árpadara	15	—
6.	Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. 11. „ 125 „
12 „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ 100 „
Árpaliszt „ 125 „

Debreczen, 1874. aug. 17.

Hirdetmény.

Hajdu Szoboszló város tulajdonához tartozó italmérési jog (regale) a j ö v ő 1875 dik é v i j a n u á r 1 ső napjától számitandó 3 egymásután következő évre leendő bérbeadása a folyó évi aug. hó 12-re kitüzött árverés napján nem sikerülvén, ugyan annak kibérlése felett tartandó ujabb árverés határidejéül e folyó **évi szeptember hó 9-ik napja d. e. 10 órája** tüzetik ki, miről az illetők azon kijelentés mellett értesittetnek, hogy zárt ajánlatok el nem fogadtatnak és a bérleti feltételek a kitüzött ideig a város főhadnagyi hivatalánál bármikor megtekinthetők.

Kelt H. Szoboszlón, 1874. évi aug. 12-kén tartott közgyülésből.

Kiadta:
Bálint György, főjegyző.

464 1—3

Magyar-német erdőipar-egyesület.

T. cz.

Van szerencsénk tudatni, hogy e hó 18-kán igazgatóságunk székhelyét, H u s z t r ó l D e b r e c z e n b e áthelyezzük, és huszti fióktelepünket teljesen feloszlatjuk, kérvén a t. cz. közönséget, — hogy ezen helyváltoztatásról tudomást venni sziveskedjék.

Tisztelettel jegyezzük

Magyar-német erdőipar-egyesület.

466 1—4

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.